

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ: ΕΥΡΙΠΙΔΗ << ΕΛΕΝΗ >>.

Α΄ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ο Αγγελιαφόρος
φιλοσοφεί με βάση
τα γεγονότα

ΑΓ Δυσκολονόητος ο θεός, παιδί μου*
ολοένα αλλάζει. Εδώθε κείθε σέρνει,
πότε ψηλά, πότε βαθιά τα πάντα:
ο ένας δυστυχάει, ο άλλος όχι,
790 όμως κι αυτός κακό θάνατο βρίσκει·
δεν έχει πάντα η τύχη σιγουριά. Κι οι δυο σας
βάσανα δοκιμάσατε, απ' του κόσμου
τα λόγια εσύ, κι αυτός απ' τους πολέμους.
— Σαν πολεμούσε, τίποτε δικό του·
και τώρα δίχως κόπο η ευτυχία.
Δεν ντρόπιασες το γέροντα γονιό σου
και τους Διόσκουρους, δεν έχεις κάνει
όσα δεινά σου φόρτωσαν. Θυμάμαι
το γάμο σου, στο νου μου ξαναφέρνω
800 πως έτρεχα βαστώντας τις λαμπάδες
πλάι στο αμάξι σου κι εσύ νυφούλα
μαζί μ' αυτόν το πατρικό σου σπίτι
το ευτυχισμένο χαιρετούσες. Όποιος**
δε νιώθει σέβας για τ' αφεντικά του
και δε συμπάσχει σε χαρές και λύπες,
δούλος κακός. Εγώ κι αν είμαι σκλάβος,
θέλω μες στους καλούς να με λογιάζουν·
λεύτερος αν δεν είμαι, λεύτερη έχω
ψυχή· το 'να κακό κάλλιο απ' τα δύο: φαύλη
να' χω καρδιά και δούλο να με λένε. 810

ΠΕΡΙΦΕ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Α/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
copyright © 2005- 2006

Β. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Το απόσπασμα ανήκει στο β' επεισόδιο. Τι είναι τα επεισόδια και ποια είναι η θέση τους στη δομή της τραγωδίας; (4 μον.)
2. Στο στίχο 787 και εξής μιλάει ο αγγελιαφόρος. Τι έχει προηγηθεί και με ποιο τρόπο όσα προηγήθηκαν συντελούν στην εξέλιξη του μύθου; (4 μον.)
3. α) Πώς δομείται ο λόγος του αγγελιαφόρου στους στίχους 787-810; (3 μον.)
β) << Δυσκολονόητος... πολέμους >>. Ποια σχήματα λόγου υπάρχουν στις προηγούμενες περιόδους; (3 μον.)

4. Στίχοι 822-837 συγκρίνετε τους στίχους αυτούς που σας δίνονται στη συνέχεια, με το πρώτο απόσπασμα και συνθέστε την άποψη που έχει ο αγγελιαφόρος για τους θεούς, για τις μαντείες και για τη ζωή του ανθρώπου. (6 μον).

ΑΓ Θα γίνουν, βασιλιά μου αυτά· μα βλέπω*
κούφια τη μαντική, ψευτιές γεμάτη.
Με τη φωτιά και τα πουλιά μαντείες
τίποτα δεν αξίζουν· αν πιστεύεις
πως τα πουλιά ωφελούνε τους ανθρώπους,
ανόητος είσαι. Ο Κάλχας στο στρατό μας
δε μίλησε καθόλου, κι ας θωρούσε
να χάνονται οι δικοί του για έναν ίσκιο·
κούρσεψαν ανωφέλευτα τη χώρα·
θα πεις, δεν το 'θελε ο θεός· και γιατί τότε
πηγαίνουμε στους μάντεις; Όταν κάνεις
θυσίες στους θεούς, να τους γυρεύεις
τα καλά μόνο κι άσε τις μαντείες·
ξεγέλασμα είναι στη ζωή· κανένας
δεν πλούτισε μ' αυτές όντας τεμπέλης·
σωστό μυαλό και νους, να σοφός μάντης.**

830

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ